

Anotace:

Název: Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT

Téma: Slovní druhy

Autor: Mgr. Monika Příbylová

Očekávaný výstup: Naučit se určovat slovní druhy

Klíčová slova: slovní druhy, slova ohebná, neohebná

Druh učebního materiálu: prezentace

Cílová skupina: žák 1. stupně ZŠ

Věková skupina: 3. ročník

Použitý materiál: Klipart

1. Podstatná jména

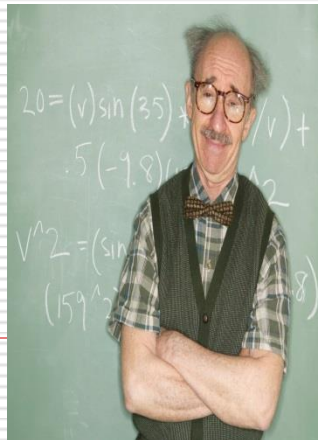
- názvy osob, zvířat, věcí, vlastností, dějů
- př. dítě, pes, motýl, květina, radost, láska
- můžeme si na ně ukázat: ten, ta, to, ti, ty, ta

skloňují se (určujeme rod, číslo, pád,

2. Přídavná jména

- ❑ vyjadřují vlastnosti podstatných jmen nebo určují čím podstatná jména jsou
- ❑ ptáme se: **Jaký ? Který ? Čí ?**
- ❑ př. **malý, starý, smutná, tatínkův, maminčina**
- ❑ skloňujeme je společně s podstatnými jmény

3. Zájmena

- ❑ zastupují názvy podstatných jmen
 - ❑ skloňujeme je (rod, číslo, pád)
 - ❑ 1. osobní – já, ty, on, my, vy, oni,
 - ❑ 2. přivlastňovací – můj, tvůj, jeho, náš, váš,
 - ❑ 3. ukazovací – ten, ta, to, ti, ty, ta,
 - ❑ 4. tázací – jaký?, který?, čí?, kdo?, co?
 - ❑ 5. záporná – nikdo, nic, ničí, žádný,
-

4. Číslovky

- ❑ vyjadřují počet, pořadí
- ❑ číslovky určité – přesný počet (můžeme napsat číslicemi) – tři, pátý, šestkrát, dvoje
- ❑ číslovky neurčité – neoznačují přesný počet (nemůžeme zapsat číslicemi) – mnoho, málo, několik
- ❑ základní – jeden, pět, deset, sto, několik,
- ❑ řadové – první, pátý, desátý, stý, několikátý
- ❑ násobné – jedenkrát, pětkrát, desetkrát, stokrát, několikrát
- ❑ druhové – patero, desatery, několikery

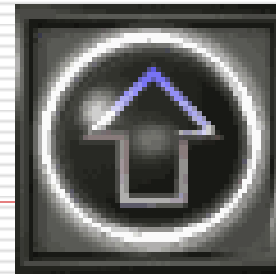
5. Slovesa

- vyjadřují děj – říkají, co osoby, zvířata a věci dělají a co se s nimi děje
- př. zpívá, plave, běží, kope, lyžuje
- Pozor! být, mít,
- \checkmark \cdot me je (určuje se osobu, číslo

6. Příslivce

- ❑ slova, která určují
- ❑ způsob (Jak?) – málo, hezky, staře
- ❑ čas (Kdy?) – brzy, ráno, hned
- ❑ místo (Kde? Kam?) – nahoře, vpravo, dolů
- ❑ jsou neohebné (nemůžeme je skloňovat ani časovat)

7. Předložky

- stojí před jmény (čteme dohromady, píšeme zvlášť)
 - jsou neohebné
 - neslabičné – s, z, v, k
 - jednoslabičné – o, u, na, ve, při, do
 - víceslabičné – mimo, vedle
-

8. Spojky

- spojují slova a věty

Maminka a tatínek obědvají.

Maminka peče a tatínek spravuje auto.

- většinou před nimi píšeme čárku
 - před **a, i, ani, nebo** se čárka většinou nepíše
 - př. **když, že, aby, ale, poněvadž, třebaže**
 - jsou neohebné
-

9. Částice

- stojí obvykle na začátku věty (uvozují větu)
 - př. **Kéž, necht', ať, prý, snad**
 - Kéž už neprší. Snad to přejde.
 - jsou neohebné
-

10. Citoslovce

- Vyjadřují hlasy, zvuky, city, nálady
- Př. au, fuj, psst, haló, haf, vrrr, cukrú, bác, bim bam
- Jsou neohebné

Shrnutí

- Ohebné** (skloňujeme nebo časujeme)
 - Skloňují se** (rod, číslo, vzor)
 - 1. Podstatná jména
 - 2. Přídavná jména
 - 3. Zájmena
 - 4. Číslovky
 - Časují se** (osoba, číslo, čas)
 - 5. Slovesa
 - Neohebné** (nedají se skloňovat ani časovat)
 - 6. Příslovce
 - 7. Předložky
 - 8. Spojky
 - 9. Částice
 - 10. Citoslovce
-